

[Estrup]

Der er gået 10 måneder, siden vi sidst havde ældreboligloven til debat, og de 10 måneder har egentlig ikke bragt os så frygtelig meget nærmere målet.

Vi har fået en lidt ændret og også en lidt bedre finansieringsmodel, i og med at staten stadig væk i begrænset omfang er inde i finansieringen. Der er blevet skabt enighed mellem Boligministeriet og KL omkring loven og dermed også om kvoteafskaffelse, og det kan selvfølgelig siges at være et positivt træk i sig selv, og endelig kan man sige – og det er jo selvfølgelig interessant i denne forbindelse – at der åbenbart nu er ro i regeringen. Jeg mindes stadig væk, hvordan den konservative ordfører i foråret 1986 kaldte forslaget for et debatoplæg, og nu hører vi i dag, at forslaget altså i alt væsentligt er det samme som dengang, så på en eller anden måde har man åbenbart fået gydet olie på vandene, og vi andre må jo så konstatere, at nu ved regeringen åbenbart, hvad den vil. Det er jo altid et fremskridt i forhold til arbejdet.

Men det væsentlige er, at dette tilsyneladende, sådan som man må læse det, ikke fører til flere ældreboliger til trods for behovet. Man har løst nogle interne problemer, man har ikke løst problemet.

Jeg vil i den forbindelse gerne citere fra bemærkningerne til lovforslaget, hvor man på side 7 skriver:

»Det skal bemærkes, at regeringens sigte med nærværende forslags finansieringsmodel har været at nå et årligt byggeomfang af ældreboliger på de 1.500 enheder, der netop giver byrdefordelingsmæssig neutralitet.«

De 1.500 enheder er dem, der bygges i dag, og det, som har interesseret regeringen, er finansieringsmæssig neutralitet. Det synes jeg er skuffende, for det, der interesserer os andre, er i højere grad at få løst ældreboligproblemet.

Jeg synes, det er betænkeligt, at man i den grad koncentrerer sig om teknikken, om finansieringsproblemet set ud fra statsfinansiell neutralitet.

Det, som jeg efterlyste i foråret, da vi havde debatten, var, at man i højere grad fik regeringens overvejelser om størrelsen af ældreboligproblemet. Vi ved alle sammen, at det er stort, men det er vigtigt ud fra planlægningen af dette spørgsmåls løsning at have et bestemt mål for det problem, der skal

løses. Jeg efterlyste i den forbindelse også vejene til at løse problemet, hvordan vi får bygget det nødvendige antal boliger til ældre, og endelig spurgte jeg, inden for hvilken tidshorisont det skal løses.

Intet af dette er der noget bud på i lovforslaget, og det synes jeg ærlig talt stiller os i en lidt utilfredsstillende situation.

Jeg synes, man må konstatere, at selv om der altså er enighed om denne løsning med KL, så er man ikke nået til et punkt, hvor man kan sige: nu har vi noget, der kan bruges. Det er ikke tilstrækkeligt at realisere en decentralisering, man må også løse opgaven.

Jeg vil i den forbindelse gerne pege på, at i det omfang man løser ældreboligproblemet, får man også, hver eneste gang man skaffer en ældreegnet bolig, frigjort en anden bolig i systemet, og dermed er man på en helt direkte måde med til at løse nogle af de boligproblemer, vi i øvrigt har i samfundet. Derfor er der så at sige dobbelt gevinst ved investering på ældreboligområdet.

Det havde været naturligt, finder vi fra radikal side, at man for at komme videre i denne sag og få sikret det nødvendige ældreboligbyggeri bl.a. havde overvejet en pensionskasseløsning. Det er en naturlig anvendelse af pensionskassernes midler, at de bl.a. investeres i boliger til deres egne medlemmer. Det gavner deres medlemmer på en meget direkte måde. Vi har jo i øvrigt i lang tid haft en fritagelse for investeringer i fast ejendom i forbindelse med realrenteafgiftsloven.

Det var efter radikal opfattelse urimeligt, at man sidste forår lukkede den mulighed, der var for bl.a. at investere i ældreboliger, og jeg synes, man igen burde overveje dette spørgsmål. Det forekommer mig, at regeringspartierne og Socialdemokratiet i meget høj grad plejede særinteresser i foråret, da man lukkede denne mulighed, særinteresser på den ene side vedrørende et ønske om at dæmpe byggeaktiviteten og på den anden side i form af et ønske om at favorisere det almennyttige byggeri. Jeg synes, det ville være godt og en af de muligheder, der kunne tages i betragtning, hvis man nu atter åbnede for pensionskassernes investeringer i ældreboliger.

Jeg vil så godt føje til, at der naturligvis er gode ting i dette lovforslag. Det sagde jeg også i foråret, og det vil jeg gerne gentage. Vi kan helt tilslutte os, at man får et ensartet